

Samtale med barn/ungdom

Vi snakker slik at barnet/ungdommen får lyst til å lytte og lytter slik at barnet/ungdommen får lyst til å snakke.

Vi tar utgangspunkt i at barn/ungdom som kan oppføre seg ordentlig, gjør det. Vi ser etter de bakenforliggende årsakene til det vi ser.

Vi formidler håp inn i situasjonen. Vi er bevisst vårt eget bidrag i relasjonen.

Forberedelse

Mental forberedelse: Tenk gjennom hvordan samtalen kan forløpe, barnets situasjon, egne mulige reaksjoner, konsekvenser av samtalen.

Forbered barnet/ungdommen på samtalen – invitér og avtal. Fortell tema.

Velg et tidspunkt og et sted for samtalen som er trygt og uforstyrret, finn frem papir og blyant og noter det som er nødvendig – men ikke så mye at ikke barnet/ungdommen opplever å bli sett og lyttet til på en ordentlig måte.

Innledning

Start med å høre litt om barnets/ungdommens dag og/eller interesser, da kan du vise at du er en trygg, lyttende person.

Fortell hvorfor du ønsker å snakke med barnet/ungdommen, be barnet/den unge fortelle. Ikke gå rundt grøten, vær direkte og tydelig, på en ivaretagende måte.

Tema

Ta utgangspunkt i det barnet/den unge har sagt, eller det som har skjedd.

Forsøk å få barnet/ungdommen til å fortelle fritt.

Still åpne spørsmål.

Ikke ja/nei-spørsmål, ikke 'Hvorfor?' Oppsummer det barnet/den unge sier, be barnet/ungdommen fortelle mer. Begynn åpent og rett fokuset etter hvert på det som er relevant. Oppmuntre og støtt til fortelling, men ikke press.

Veksle mellom handling – opplevelse – kontekst:

Hva skjedde? Hvordan oppleves det for deg? Hvor, når, hvor ofte, hvem, hva?

Avslutning

Oppsummer samtalen, sjekk ut om du har forstått rett.

Ros barnet/ungdommen.

Fortell hva som kommer til å skje etter samtalen.

Åpne for ny samtale hvis barnet/ungdommen ønsker det.

Lukk samtalen med litt avsluttende small-talk.